

ΠΗΓΗ 3^η

Η πρωθυπουργία του Κωλέττη διήρκεσε μια τριετία (1844 ως το θάνατό του, 31 Αυγούστου/ 12 Σεπτεμβρίου 1847). Όπως η κυβέρνηση Μαυροκορδάτου, έτσι και του Κωλέττη δε συνέβαλε στη δημιουργία ομαλού πολιτικού βίου στην Ελλάδα. Η εσωτερική του πολιτική είναι γεμάτη από ανωμαλίες, αταξίες, καταχρήσεις των δημοσίων χρημάτων, αυθαίρετους διορισμούς και παύσεις υπαλλήλων, ταραχές κλ. Ήταν ένας μεγάλος κομματάρχης, άφθαστος στην ψηφοθηρία, καθώς και στην καιροσκοπία· απέβλεπε δηλαδή ιδιαίτερα στην αύξηση των μελών του κόμματός του και στην αναρρίχηση του στην αρχή. Απουσίαζε σχεδόν συνεχώς από τις συνεδριάσεις της βουλής, ενώ δεν παρέλειπε να δέχεται τους ψηφοφόρους του που συνωθούνταν έξω από το σπίτι του, κοντά στην Πύλη του Αδριανού, για να τον παρακαλέσουν για κάποιο προσωπικό τους ζήτημα, για κάποιο ρουσφέτι. [...] Ο Κωλέττης καλλιέργησε, όσο κανείς προηγούμενός του, τα σπέρματα της συναλλαγής και της πολιτικής διαφθοράς, τα οποία εισέδυσαν βαθιά στην παράδοση των πολιτικών ηθών της χώρας. Ο Κωλέττης ήταν ακόμη ο πρώτος Έλληνας πολιτικός, που διαχειριζόμενος τα κοινά απέκτησε μεγάλη περιουσία, 630.000 δραχμές της εποχής εκείνης.

Αλλά και ως προς την εξωτερική πολιτική ο Κωλέττης, ο παρουσιαζόμενος ως ο κατ' εξοχήν θιασώτης της Μεγάλης Ιδέας, δεν έχει τίποτε να παρουσιάσει.

Απ. Βακαλόπουλος, *Νέα ελληνική ιστορία, 1204-1985*, εκδ. Βάνιας, Θεσσαλονίκη 1991, σελ. 249-250